

Adesse oră adaogindu silaba ît, se schimbă vocalele a, o și u în ä, ö și ü.

der Graf, comitele ;	die Gräfin, comitesa ;
der Bauer, țaranulu ;	die Bäuerin, țeraanca ;
der Thor, nebunulu ;	die Thörin, nebuna.

În limba germană, ca și în cea română, suntu substantive, cari nu derivă de locu dela masculinulu loru, ci facu femininulu loru deosebitu. Ecs.

Der Mann, bărbatul ;	die Frau, femeea ;
der Vetter, vărul ;	die Base, verișoara ;
der Neffe, nepotul ;	die Nichte, nepota ;

IV. Despre diminutive.

§. 19. Diminutivele suntu fórte mult întrebuiñtate în limba germană, mai cu seamă în conversațiună familiare. Acestea se formésă adăogêndu la dicerea primitivă silaba chen șilein. Ecs.

Der Tisch, masa ;	das Tischlein,
der Mann, bărbatulu ;	das Männlein, ¹⁾
die Feder, condeiulu ;	das Federchen,
das Kind, copilulu ;	das Kindlein.

Când dicerea primitivă se termină în e sau en, atunci terminațiunea e sau en se suprimă la formarea diminutivelor. Ecs.

Die Taube, porumbul ;	das Täubchen,
der Garten, grădina ;	das Gärtnchen.

CAPU III.

Despre adjectivu.

I. Declinarea adjectivelor.

§. 20. Adjectivulu este întrebuiñtatu saă ca atributu saă ca epitetă. In frasa, mein Vater ist gut,

1) Cam tóte diminutivele schimbă a, o și u în ä, ö și ü.